

Irád.

Nagy-Kövös, dec. 4. 1853

Kedves jó Miskáim! Tegnap vevém leveleidet, a No. 1.
és No. 2-öt; hogy tehát meg ne hiány a vas, rög-
főn valószínű is rájok. Erőltet a sküreti örömelet.
(sub No. 1°) lassd nekünk itt az finis, mert itt tulaj-
donképp sküret sincsen, csak a skütlőfejet gépies lete,
dése, a kádba verése, kádd árret. A vidám puttanos,
a kádak dobogása a nyomó sarkai alatt, az élethűség,
vándorló kezebandák stb. mind ezek, legalább eddigi tapaszt-
talásom szerint, ismeretlen dolgok itten.

Paládi gyáratolban rávet rékvittel vartatom; annyira
val inkább, mert én is nem rég vertem el egyetlen nőtlet-
véretem, egy vatonrai kötépsorru gardaember rejt, s így
már most annyival sem állok oly közel vironyban, minő
jún és apa ^{any} köze retrograd, vagy sepvérét éöit lékerit.
En nem ismerem mást sepvért, ezen kívül, nálam sokkal
korosabb volt, annyira hogy emelőjéből szoptam, és (art
mentés) mint deiseendő; egyedül, sepvérét nélkül nőttem
örög jámbor pülcim köréber: s hiszed-e hogy en az
elirölhessen befolyása lett jellememre? Az a felfogás
a mint én tudni vironyát, annyival, rajzolatom, nem
annyira objektív, mint a köröség gondolja; elleukelő
leg a sepvér gyűlölet egikere az, mert én sepvéremet
keretekem, bár nem annyira, mintha velum egykora,
s egyide nővergyünk fel.

Érdi: "egy pap barátom halálos beteg volt, s
magam is néhány nap." Sajnállak, amiből nem hiszem,
hogy egikérgi állapotod oly rossz lett volna, mint sküret
e helyen, melyből azt lehetne kívenni, hogy te is halá-
los beteg voltál.

Előkégy rovint teke hogy nem tudt'frott a felül,
a miere panafelodol. Mianban meglehet az egér dol-
got nem tekintese oly nagy bajnak, hogy vele séged
megjéserren. S így sküretből menthető; mert semmi
sem éfik rosszabbul az emberek, mintha minden ekelely,
siggel xallajár, ijésergetik. En azt hiszem, semmi sem
teve az egér dolgozól; miután ugy gondolom, hogy te
Peröfiről se kerényiről nem politicali dolgát irtál.
Egybíránt sküreti most jól kedvi magát viselni,
a uenmyiben nyiltan fellepet az "ifjú magyaroság"
infolenciája ellen, mely vörösmarost ér. egykora

fiú s tengeri pályára maudékorit. Tegnapelőt
egy névnapon (ott a köl te is voltál hasonló' ninnepély
alkalmával) sokat nevelünk Károlyon, ki ugyan,
csak fölte a boldogtalan Lofonvít azen külsőgairt,
hogy arcképet a Hölgyfutáival saját költségen ki-
adatta, melly hap maga is gonyt ütött a dolgból.
Merveketes volt a Varga püvetjeu a tavárviadal, akar
bitorás Mentovis ei a Komoly Lovmoy kört, melly
alkalmával ez utobbi, egy nagy komorvorb tesjeu
keményen földhöz vágattatott, s midőn ers neheren
püvetje' s ellenfelit újra felhíni — idmél földhöz
vágattat~~talott~~. Stajfó eset a világtörténetben
csak kétső fordul el: egyik a "nagy wai cigányot" bar
De úgy vágra Mokrú' Okusuj a homokra,
Hogy aróla mindig arról kődül Mokra.

a máfik esetet a kú Tükör jezzetse fel, illeten
képen kérdés. Hogy szenvedhetik ezt a vitéz nevelés?

Felelet. Igen neheren; miért is a magyaroknál
hadat itenven, aroktól keményen megverésselek.

A legjobb pedig az volt az egészben, hogy a nagy spain-
mal jelenlevő diákok egy máfik halom telején állva,
a győresnek diadalt nyjongattak.

Ity semmi sejezet firkulok is maked, ides kúf
kúe, mert gondalom, hogy mon efik rotnál utadna,
s mere úgy képzelens, mintha vedel egy pipa dohány
maltott sejeznik, időtölés okáért. kedélyemre az
effele primárság derítőleg hat, s harma is van
amnyi, mintha polytomosan panaphkodnáro az ico-
dalom folydeis, az irók lühasága, a perkeretök
primársága, a közönleg névellessége, az időjárás
komorsága, a tavárság kellemetlen volta, a püer pü-
ke, az életmi püer drágasága, a tel uvalmas
esieis, stellemus társalgás nem léte, sejeu ei fü-
leieu xigása, dyikpemeim fájdalma s. b. s. b. s. b.
miato.

Nagyon meglehet, hogy ugyan éppen az a bevezető
könyvke, melyről írod, hogy tized annyira nyugtalan
tanított: a könyvek jobban használtak, de mégsem egyen-
pén. Alkatti bajokat, vagy Derék-fájdalmat én az idők
ig még nem éreztem; annyi igaz hogy a névnek nagy
Thajlana van fejére valóban: és főfaját okos, és
és nem is új dolgot máram. Különösen reggel,
ha felvestül feltelek, éresem fejemet nehezebb. A
hidegvérrel megfogatai érvévelésőleg hatással, ezt
megfáradtal tapasztalom, és éresem gyátrabbam is fogom
utalmatni. A bor pedig jobban alomjit, mint más
kor, és a helyen hogy felismerem, komorra, nehezebb
lett, bár kis mértékben igyam is. Előre felhagyttam
vele, és könnyebben is vagyok aróta.

Örömtök, hogy egészen tekintetben se magad
de kedvelésed nevével most nem panaszkodol. Lepá-
nitván, a nőről émelet emlékezem, ittennek hálá,
mi is jól vagyunk. Kőm, gyermekiem egészen eser,
Lacsi iskolár (már gymnáziumi növendék) —
Tulosa pedig kimédiát; több vele körülbelül
egykorú tanítványok a Dókar "Örömeim és Orvosi"ját
akarsját eljárnani, melyet magot igazán
alattibbakkal. E gyermeknek igen nagy szemvedelge
vann minden iránt a mi deu prózai; és az
nelen nem kevés gondot ad, mert egy felől
akkor sem akarnám, hogy minvélelen maradjon,
más felől felek, hogy ábrándoró lett, és az élet
prózai oldalába nem fogja tudni magát betárolni.
mi. Midőn Pépről harajótunk, annyát egy orome
csak a határoztó hangon ejtett marakkal lepte meg
anyán és kinétt letek. Meglehes csak emlékeim be-
nyomást tett rá a nemzeti pínkár, de meglehet
örököse. Előre akarnám én, hogy inkább a háttar-
Laci gondot felvorni, de aróhoz, bár jól ügyel-
ge, nem jól kedve van.

Ötlettel, edre Miskó, epikoljint a kedves ho-
main amennyit és a kissi fiút — így gyátrabbam
mint mostanlag.

Nagy-Körög Dec. 7. 1853.

igaz barátod
Tranybány